

København, der ellers gør Krav paa at være en Fremskridtsby, findes der ikke en Hjælpekasse, og det lader heller ikke til, at Københavns Kommunalbestyrelse vil have den. Der er en Understøttelses-kasse, en Understøttelsesforening, som af Regeringen er anerkendt lig med en Hjælpekasse, men det er ogsaa det eneste Middel, gennem hvilket der her — ogsaa fra Københavns Kommunalbestyrelses Side — ydes Bidrag til trængende og arbejdsløse. Men det er strenge Regler, de have opstillet her, Regler, som vi slet ikke turde opstille ude paa Landet og heller ikke maa opstille i Henhold til Loven om Hjælpekasser. . . (Afbrydelse af *Borgbjerg*). Det ærede Medlem har jo ikke Ordet, det ærede Medlem vil gerne tale, baade naar han skal tale, og naar han ikke skal tale; det forekommer mig, at det ærede Medlem en Gang kunde øve sig i at være Tilhører, jeg ved, det er svært.

De have nemlig den Regel i København, at de, som ikke ved 5 Aars Ophold have erhvervet sig Forsørgelsesret i København, faa ikke noget af Understøttelsesforeningen. Saadant noget skulde vi vove at byde ude paa Landet, saa vilde Socialdemokraterne falde over Landboerne med meget haarde og meget strenge Ord. Derfor have vi ogsaa i Hjælpekasseloven indført en Bestemmelse om, at man ikke maa være saa streng at nægte Hjælp til trængende, som ikke ved 5 Aars Ophold have erhvervet sig Forsørgelsesret, men den Hjælp, man yder, medfører, at Spørgsmaalet om Forsørgelsesretten bliver hvilede. Saadanne humane Foranstaltninger kender man ikke til i København, og det undrer mig, som sagt, i det hele taget, at man ikke fra Kommunalbestyrelses Side, der jo dog har Pligt dertil, i højere Grad retter sin Opmærksomhed paa at sørge for, at der er tilstrækkelige Midler i Understøttelsesforeningen, som nu træder i Stedet for Hjælpekassen, saa godt den kan, med Hensyn til at afhjælpe den øjeblikkelige Nød. Men der er ogsaa den mærkelige Omstændighed her i København, at naar man gaar til Valg — nu har man jo nylig haft Valg —, saa stemmer man næsten aldrig om kommunale Forhold. Man stemmer om „Frejr“, om Københavns Befæstning, om Forsvarssagen og om andre Ting, paa hvis Afgørelse Københavns Kommunalbestyrelse ikke har nogen Indflydelse. Det var jo ikke af Vejen, om man i Fremtiden vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa virkelig at stemme om kommunale Forhold og og-

saa stemme paa Mænd, som have et varmt Hjerte og et aabent Øje for, at der af Kommunekassen ydes et klækkeligt Bidrag i saadanne Tilfælde af Arbejdsløshed, som vi nu have i dette Øjeblik.

Man har fra Udvalgets Side henstillet til mig, om jeg ikke vilde være medvirkende til, at der oprettedes Arbejdsløshedskontorer for at fordele Arbejdskraften i de forskellige Landsdele. Jeg har tidligere udtalt, at jeg er villig dertil, og jeg har sat mig i Forbindelse med adskillige Organisationer om dette Spørgsmaal, men jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) i, at i Øjeblikket kan dette ikke være et virkeligt Middel, men i Tiden haaber jeg, det skal faa sin Betydning. Jeg ser f. Eks. at ovre i vort Naboland, Sverige, har man allerede for nogle Aar siden indført Arbejdsløshedskontorer i de forskellige Landsdele. Staten yder sit Bidrag dertil, og der er gennem disse Arbejdsløshedskontorer en udmærket Løjlighed til, at de, som søge Arbejde, og de, der ønske Arbejdere, kunne finde hinanden, og det glæder mig, at det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) som Formand for Organisationerne her i Byen har erklæret sig villig til at støtte mine Bestræbelser i saa Henseende.

Der er et andet Middel, der kunde have sin Betydning for i Fremtiden at modvirke den overhaandtagende Arbejdsløshed, der bliver her i Hovedstaden, og det er det, om man gennem Bladene mere end hidtil vilde advare Folk mod at trække ind til Hovedstaden i den Tro, at det her er saa let at faa Arbejde. I den Henseende vil jeg bringe en Tak til det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), som sikkert er den eneste Socialdemokrat, der i sit Blad meget stærkt og meget varmt har taget til Orde for at advare Landboerne mod i for høj Grad at søge ind til Byen, fordi Forholdene i Byen for Øjeblikket ere vanskelige.

Man har fra Udvalgets Side anmodet mig om at have Opmærksomheden henvendt paa, saa hurtigt som muligt at fremme de Statsarbejder, der paa nogen Maade kunne fremmes i den nærmeste Tid. Jeg kan paa Regeringens Vegne udtale, at samtlige Ministre have deres Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, og overalt hvor der bygges eller skal bygges, det være sig Jernbaner eller andre Bygninger, skal der fra Ministrenes Side blive sat al mulig Kraft ind paa at sætte Arbejderne i Gang, for at man i saa høj Grad og saa